

هوالمحبوب

ای خدا این وصل را هجران مکن

عدد چهل، مفهومی خاص در درون خود دارد، میقات موسی (ع) در چهل روز، بعثت پیامبر اسلام (ص) در چهل سالگی و اینکه اگر چهل حدیث از پیامبر گرامی اسلام چراغ راه تو باشد، مسیری دیگر را در زندگی طی خواهی کرد؛ عامل اصلی به نگارش در آمدن «اربعین» ها شد.

اما «چهلمین» شماره مجله با موارد فوق فاصله‌ای طولانی دارد، این یعنی نوجوانی دهساله که یک چهارم مسیر خود را برای جایی، بیشتر طی نکرده است. پس تا آن سالهای رشد یافتگی مسیری طولانی باید طی شود که ما را برای دستیابی به قلّه این مسیر تردیدی نیست و این نه بدان معنی است که یکنفر تا انتها پرچم را برافراشد و مدعی باشد که تانهایت می‌تواند مسیر را طی کند. ولی آرزو داشتن را به کدامین بهانه باید «غیرمجاز» دانست، اینستکه از خدای بزرگ می‌خواهیم:

سرخوشان عشق را نالان مکن

«بینویانی» چون من وقتی با «هوگو» در «بینویان» همگام می‌شوند و مسیر قصه‌اش را پی می‌گیرند، هر چند «ژاور» برایشان چهره‌ای منفور است - که گویا ساختار او چنین باید باشد، که جز به آب انداختن خویش به خاطر اینهمه سنگدلی و کج فهمی راهکاری برایش نیست، ولی به اندازه‌ای که من در این کتاب از «تنارديه‌ها» بدم آمده از هیچیک از قهرمانان این داستان بدم نمی‌آید و این به علت تداعی «سمپاد» با کودکی «کوزت» است که هر چند دهها «ژان‌والژان» داشته است دهها «ژاور» هم آزاررسانش بوده‌اند. ولی وضع «ژاور»‌ها مثل روز روشن و تکلیف آنها مشخص است منتها این «تنارديه‌ها» در درون سمپاد هر چند انگشت شمارند، چون خاری در گلویم ماندند و ماندند و خواهند ماند. این درحالی است که زبان دل من با آنها این است:

کعبه اقبال این حلقه است و بس

کعبه‌مید رویران مکن

«علی حاجی میری» عزیزی که در رأس یک کارگروهی بزرگترین جایزه از نظر مقدار بعد از جایزه نوبل را - ۷۵۰ هزار دلار - به پاس اختراع نوع جدیدی نوسان‌ساز کنترل‌شونده با ولتاژ VCO دریافت کرده است، از آن‌گروه مردان دانشی است که در جهان علم از آینده‌ای بسیار والا برخوردار خواهد بود. در تبریکی که برایش بدین مناسبت ارسال داشتم اظهار امیدواری نمودم: «تازنده هستم - پس از دریافت دو خبر قبولی‌اش در استانفورد و این موفقیت قابل تقدیر - خبر سومی از اینکه او برای ایران عزیز هم کاری ارزشمند انجام داده است، بشنوم.»

دکتر «حاجی میری» فارغ التحصیل «علامه حلی تهران»، در سال ۱۳۷۳، از دانشگاه صنعتی شریف مدرک کارشناسی خود را در رشته مهندسی الکترونیک بدست آورد و در سالهای ۱۳۷۵ و ۱۳۷۷ مدرک کارشناسی ارشد و دکترایش را از

استانفورد کسب نمود. سال بعد (۱۳۷۸) اولین اثر او از زیر چاپ بعنوان یک کتاب درسی دانشگاهی خارج شد. در ژوئن و مه سال ۲۰۰۰ (۱۳۷۹) نیز دو اثر دیگر از او منتشر گردید.

هر کجا هست خدا یا به سلامت دارش

«سال اولیها»ی سمپادی در حال و هوایی معنوی و خوش، مرحله‌نهایی اولین دوره مسابقات قرآن خود را در آستانه عید سعید غدیر خم در تهران با دیدار رهبری و بهره‌مندی در شهد کلام ایشان آغاز نمودند. و بعداستثنایی ترین مسابقه را در نوع خود در مرحله نهایی برگزار کردند. هر داوطلب باید قسمتی از داستان حضرت موسی (ع) را به تصویر بکشد. در این رقابت هیچ برنده و نفر اولی وجود نداشت، همه رنگی شدند و رنگ زدند و یک نمایشگاه ماندنی که در مسابقات نهایی قرآن کرمان انشاءالله به تماشا گذاشته خواهد شد، از خود باقی گذاردند. این‌ها که هنرشان قرآنی بود، مجبور شدند بدون آمادگی قبلی در حوزه «هنر تصویرگری» برداشت ذهنی خود از این داستان قرآنی به تصویر بکشند. به امید موفقیت همه عزیزانم در همه زمینه‌ها برای رشد و اعتلای ایران اسلامی.

زاهد ظاهرپرست، از حال ما آگاه نیست

در حق ما هرچه گوید، جای هیچ انکار نیست

مدیر مسئول